siddelse", med Følgende: „fastsætter den — i Uenighedstilfælde med Stemmeflerhed — det Pengebeløb, hvortil Hovedgaardene af den Besiddelse,".

4) I Slutningen af første Stykkes første Punktum tilføies: „ved hvilken Ansættelse de have at rette sig efter den Instruktion, der under 23de August 1869 er meddelt de i Henhold til Lov af 19de Marts s. A. beskikkede faste Vurderingsmænd."

5) Første Stykkes sidste Punktum udgaar og ombyttes med Følgende:

„Det under det vedkommende Lehns- eller Fideikommisbaand henhørende Fæste- og Forpagtningsbondergods, Fæste- og Lejehuse, samt Kirker, Arvefæsteafgifter, Rekognitioner, Refusioner o. s. v. taxeres til eventuel Overgang fra Lehns- eller Fideikommisbaandet til fri Eiendom for Majoratsbesidderen alene efter Reglerne for Beregningen af Indtægterne af saadanne Eiendomsbesiddelser i ovennævnte Instruktion af 23de August 1863 § 7 Litr. c, paa den Maade, nemlig at de under disse forskjellige Poster flydende Indtægter opføres efter de ved Forretningen fremlagte Dokumenter og andre Oplysninger, saaledes at Korninndtægten beregnes efter Gjennemsnittet af de sidste 24 Aars Kapitelstaxter (saaledes, at de tvende høieste og tvende laveste Aar udskydes, og at det vedkommende Beløb afrundes til tolvtedel Rigsdaler) og andre Indtægter, som have en veksle Pris, udregnes efter Gjennemsnitsindtægten for de sidste 10 Aar eller for saa mange Aar indenfor dette Antal, hvorom paalidelig Oplysning haves; i denne saaledes udkomne Aarsindtægt fradrages først de Skatter, der aarligt maatte paahvile Tienderne, og andre den fælles Godsindtægt eller enkelte Gaarde paahvilende uafløselige Byrder; Taxationen foretages derefter med det 25 dobbelte Beløb af den efter denne Beregning tilbageblevne samlede Aarsindtægt."

6) Efter første Stykke indsættes et nyt Stykke saalydende:

„Naar Vurderingsmændene paa Grund af den paagjældende Eiendoms særegne Beskaffenhed anse det for nødvendigt, kunne de tilkalde en anden dertil villig sagkyndig Mand, der vil have at veilede dem under Forretningen, men dog ikke bliver stemmeberettiget Medlem af Kommissionen."

7) Tredie Stykke i § 13 „Enhver Vurdering" o. s. v. udelades.

Lovforslagets Paragrafer med de dertil stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets endelige Vedtagelse sættes under Et under Forhandling.

Formanden: Idet jeg aabner Forhandlingen, skal jeg meddele, at Ændringsforslagene under Nr. 1, 2, 6 og 7 ere tagne tilbage af Forslagsstillerne.

Da Ingen optog de nævnte Forslag, vare de bortfaldne.

H. C. O. Müller: Under 2den Behandling af denne Sag stod det allerede for mig og Flere, som at det egentlige Vendepunkt i Sagen maatte blive, hvorvidt man kunde enes om Bestemmelserne i § 13 og i § 20, men vi havde en Følelse af, at man lettere vilde enes om § 20, hvis der kunde naas en Bestemmelse om Taxationsreglerne i § 13. Da nu den høitærede Minister og Udvalgets Ordfører stode hver fra sit Standpunkt meget bestemt imod hinanden, saa tillod jeg mig at antyde, at en tredie Vei kunde gaas ved en Taxation efter Brugsværdien. Dette beklagede Ordføreren ikke var udformet et bestemt Forslag, da man uden det vanskelig kunde dømme om det, og det er efter Sagens Stilling Hensynet til, at der saaledes maaske var en Vei til at udjevne Modsætningen, der har bevæget mig og 14 andre Medlemmer til at stille det fra os fremkomne Ændringsforslag. Men de ere